

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Πολιτικό δίλημμα υψηλού ρίσκου

Ο πολίτης οφείλει να σταθμίσει με διαύγεια τη «νέα φάση» των εθνικών θεμάτων και της Οικονομίας

Από τον Πέτρο Ι. Μπλιαράκη*

Το εκλογικό σώμα και πρωτίστως ο λεγόμενος «μεσαίος κώρος» οφείλουν να σταθμίσουν ως πολίτες όχι μόνο τα επιτεύγματα της κυβέρνησης Σημίτη, αλλά και τις εγγυήσεις που θα πρέπει να υπάρχουν έναντι των προκλήσεων από τους καιρούς που επέρχονται

Όταν το 1993 η Νέα Δημοκρατία εγκατέλειπε την εξουσία με εντολή του λαού, οι μακροοικονομικές επιδόσεις της Οικονομίας βρισκόνταν σε απόκρημνο σημείο και τα εθνικά μας θέματα σε δραματικά αδιέξοδα.

Η επάνοδος του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, που σμυπτιπε με τον τελευταίο πολιτικό κύκλο του Α. Παπανδρέου, είχε ως χρέος της τη σταθεροποίηση της Οικονομίας με άμεση επίδωξη τη δραστηκιά μείωση των δημοσίων ελλειμμάτων και του πληθωρισμού.

Όταν το 1996 η κυβέρνηση Σημίτη ανέλαβε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, το χρονοδιάγραμμα ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ και η ικανοποίηση των βασικών κριτηρίων της συνθήκης του Μάαστριχτ δημιουργούσαν ασφυκτική κατάσταση για την επίτευξη του μεγάλου εθνικού στόχου, δηλαδή της ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ και στο ενιαίο νόμισμα.

Η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης Σημίτη εισήγαγε μια νέα στρατηγική και ένα νέο αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σύγκλισης. Βασικές επιλογές αυτής της πολιτικής υπήρξαν ο ανυπληθωριστικός χαρακτήρας, η μείωση των ελλειμμάτων και του δημοσίου χρέους σε σχέση με το ΑΕΠ, καθώς και η λήψη πρόσθετων διαρθρωτικών μέτρων για την αντιμετώπιση των γενεσιουργών αιτιών των δημοσιονομικών ανισορροπιών. Παράλληλα, η νομοματική πολιτική, σταθερά προσανατολισμένη στην αποκλιμάκωση του πληθωρισμού στα πλαίσια α) σταθερότητας της συναλλαγματικής ισοτιμίας της δραχμής και β) συγκράτησης της προσφοράς χρήματος, είχε ως αποτέλεσμα η μακροοικονομική διαχείριση, με εξαιρετικά «λεπτούς χειρισμούς», να σημειώσει σημαντική πρόοδο, μοναδική για τα τελευταία 30 χρόνια του οικονομικού βίου της χώρας.

Η κυβέρνηση Σημίτη τον Μάρτιο του 1998 αποφάσισε την ένταξη της δραχμής στον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ), ενώ με το επικαιροποιημένο Πρόγραμμα Σύγκλισης 1998-2001 ιδρύθηκαν οι προϋποθέσεις ένταξης της χώρας μας στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, η χώρα μας τελικά εντάχθηκε στην ΟΝΕ και στο ενιαίο νόμισμα. Εκτοτε, με την ένταξή μας στον σκληρό πυρήνα των ευρωπαϊκών πολιτικών, ως χώρα και ως κοινωνία πολιτευόμαστε σ' ένα διαφορετικό περιβάλλον, ενός πρωτόγνωρου μακροοικονομικού μετασχηματισμού.

Η κυβέρνηση Σημίτη έχει αποδείξει στα πλαίσια άσκησης κυβερνητικής πολιτικής ότι με σχέδιο και προγραμματισμό

επιτυγχάνει τους μεγάλους στόχους. Σ' αυτήν, επομένως, εναποτίθενται οι ελπίδες για τον περαιτέρω μετασχηματισμό των παραγωγικών σχέσεων και των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας με τα δεδομένα του νέου οικονομικού περιβάλλοντος και με κατεύθυνση προς την κοινωνική πρόοδο και συνοχή.

Οι πρόσφατες εξαγγελίες της Χάρτας Οικονομικής και Κοινωνικής Σύγκλισης που ανακοίνωσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός αποτελούν τη μόνη τεκμηριωμένη θέση για το νέο πλαίσιο της οικονομικής πολιτικής, για τη δημιουργία του νέου κοινωνικού πλούτου, της οικονομικής σύγκλισης, και τη βελτίωση της καθημερινότητας σε συνθήκες σταθερότητας. Οι στόχοι των νέων αυτών επιδιώξεων που αφορούν α) την ανάπτυξη μέχρι και 3 μονάδες πάνω από τον μέσον όρο της Ευρώπης, β) τους μισθούς των εργαζομένων μέχρι το 90% του μέσου όρου των μισθών της Ευρώπης, γ) την ανεργία να μειώνεται στο 7% έως το 2006 και δ) τις επενδύσεις να αυξάνονται στο 20% του ΑΕΠ, τούτα όλα συνιστούν μερικές από τις νέες πολιτικές που προγραμματίζονται για να πραγματοποιηθούν από την κυβέρνηση.

Όμως οι εξαγγελίες του Κ. Σημίτη για τη Χάρτα Σύγκλισης προϋποθέτουν και ένα σύγχρονο κράτος με αποτελεσματική δημόσια διοίκηση, που θα λειτουργεί πλάι στον πολίτη, για τον πολίτη. Η παράμετρος αυτή που αφορά τη διοικητική μετεξέλιξη της χώρας μπορεί να πάρει ως βάση συζήτησης τις από καιρό διατυπωμένες πρωτοπρόρες θέσεις του Σ. Κοσμίδη, για τη δημιουργία ενός σύγχρονου πλαισίου Διοικητικού - Οικονομικού Δικαίου.

Ο Κ. Σημίτης με απόλυτη ειλικρίνεια, και ως πολιτικός του μέτρου, έχει προειδοποιήσει εγκαίρως ότι η προσεχής τετραετία είναι η τετραετία υψηλού ρίσκου. Συνεπώς, το εκλογικό σώμα και πρωτίστως ο λεγόμενος «μεσαίος κώρος» οφείλουν να σταθμίσουν ως πολίτες όχι μόνο τα επιτεύγματα της κυβέρνησης Σημίτη, αλλά και τις εγγυήσεις που θα πρέπει να υπάρχουν έναντι των προκλήσεων από τους καιρούς που επέρχονται.

Το εκλογικό σώμα θα βρεθεί μπροστά σ' ένα πολιτικό δίλημμα υψηλού ρίσκου. Ο πολίτης οφείλει να σταθμίσει με διαύγεια τη «νέα φάση» στην οποία εισέρχονται τα εθνικά μας θέματα (που αφορούν το Κυπριακό, την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας αλλά και την ομαλή διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων) και να εκτιμήσει τον «νέο κύκλο» στον οποίο εισέρχεται η Οικονομία της χώρας.

*Ο κ. Πέτρος Μπλιαράκης διαγωνορεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο του Στρασβούργου και στο Συμβούλιο της Επικρατείας.